

Keresztút járvány idején

1. Pilátus halálra ítéli Jézust

Erre Pilátus úgy határozott, hogy enged követelésüknek. Szabadon engedte hát kérésükre azt, aki lázadás és gyilkosság miatt került börtönbe, Jézust meg kiszolgáltatta nekik akaratak szerint.

Jézust ártatlanul halálra ítéli Pilátus. Gyáva kiállni Jézus mellett. Bár látja ártatlanságát, fontosabb neki saját rangja, gazdagsága, kényelme. Szabadon engedi a gyilkost, Jézust átadja a gonoszok kezébe.

Urunk, Jézus! Napjaink járványa pénzéhségünk, kényelmünk, hatalomvágyunk, és leginkább istentelen életünk következménye. Sokan ártatlanul elszenvedik a te magányosságodat, a te kiszolgáltatottságodat, elszenvedik a bűneink súlya okozta légszomjadat. Felelőtlen életvitelünk sodorta őket erre a nehéz keresztútra. Kérünk, ne hagyd őket magukra, fogd meg kezeiket, így könnyíts szenvedéseiken!

Áldd meg kegyelmeddel, öleld magadhoz betegeinket!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

2. Jézus vállára veszi a keresztet

Maga vitte keresztjét, míg oda nem ért az úgynevezett Koponyák hegyére, amelyet héberül Golgotának hívnak.

Jézus zokszó nélkül, engedelmesen vállára veszi a bűneinek által nehezített keresztet. Micsoda fájdalom lehetett neki a gyalultatlan keresztet az ezer sebből vérző, ostorozott hátára felvenni!

Urunk Jézus! Most mindannyian kénytelen vagyunk veled a keresztet hordozni. Mind érintve vagyunk valamilyen módon a járvány következményeiben. Abetegek, az őket szolgálók, vagy otthonainkba kényszerítettek.

Adj nekünk türelmet, béketúrést ebben a nehéz időszakban, hogy türelmesen átvészeljük a ránk mért nehézségeket.

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

3. Jézus először esik el

Odamentek hozzá, fölkeltették és kérték: „Uram, ments meg minket, elveszünk!” Jézus ezt mondta nekik: „Mit féltetek, kishitűek?”

Jézus a bárkában látszólag alszik. Apostolai úgy gondolják, nem vesz tudomást a külvilág eseményeiről. Féltik életüket, pedig velük van a Mester, minden viharak Ura. Felébresztik, ő pedig lecsendesíti a Getszemáni-tó viharát. Majd megfeddi őket hitetlenségükért.

Urunk Jézus! Nagy viharba kerültünk. Féltjük saját, de leginkább szeretteink életét, egészségét. Most végre ráeszmélünk, hogy csak te segíthetsz rajtunk. Emberi gondolkodásunk miatt féltjük rongyos kis életünket, félünk, hogy elveszünk. Nem látjuk, hogy ez próbatétel, hitünk vizsgája, lelkünk megerősítése. Hagytuk elszunnyadni beléd vetett bizalmunkat. Valóban, mi még inkább rászolgálunk dorgáló szavaidra.

Adj bátorságot, hogy beszálljunk a te hajódba, és felébresszünk téged, bízva a járvány elcsendesedésében.

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

4. Jézus édesanyjával találkozik

Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja megjegyezte: „Nincs több boruk.” Jézus azt felelte: „Mit akarsz tőlem, asszony! Még nem jött el az én óráim.” Erre anyja szólt a szolgálóknak: „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!”

Mária észreveszi a kánai család szorult helyzetét. Jézus ez idáig még nem tett csodát, Mária mégis bízik Fiában, hogy megoldja a problémát, nehogy bajba kerüljön a család. És Jézus cselekszik. Első csodájával felpézsdíti az ünnepséget, megsegíti az ifjú párt, boldogan kezdődhet új, közös életük.

Urunk Jézus! Kérünk, hallgasd meg Édesanyád közbenjáró szavát! Letekint ránk, és féltve bennünket, hozzád fordul: "Elfogyott a bor, az isteni öröm az életükből. Segíts rajtuk! Töltsd meg korsóikat az élet vizével, és változtasd át azt az imádság, a szeretet, az őszinte bűnbánat borává!"

Tőlünk pedig azt kéri, hogy mindig mindenben tegyük meg, amit te kérsz, Urunk, tőlünk. Akkor beteljesül a csoda, újra felpézsdül életünk, Jézust magasztalva.

Adj erőt, Urunk, hogy mindenkor feltétlen bizalommal eltelve hallgassunk rád!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

5. Cirenei Simon segít Jézusnak

Ahogy elvezették, megállítottak egy cirenei embert, Simont, aki éppen a mezőről tartott hazafelé. Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után.

Simon a munkából hazamenet találkozott a tömeggel. Kényszerítették, hogy segítsen Jézus keresztjét vinni, nehogy idő előtt meghaljon. Kezdetben csak kényszerűségből segített. De utóbb Jézus szemében meglátva az ártatlan szenvedést, ketten közösségben vállalták az áldozatot. Felvitték a keresztet a Golgotára, hogy ott teljesedjék be megváltásunk.

Urunk Jézus! Nemzetünk előljárói összefogva vállukra vették a nehéz felelősséget. Nap nap után, stációról stációra haladnak, dolgoznak értünk, hogy kiváltsanak a járvány rabságából. Átérezve népünk nyomorúságát, döntéseket hoznak, hogy életünk most böjtösen ugyan, de fenntartható legyen.

Áldd meg Urunk őket okossággal, bölcsességgel, türelemmel és béketűréssel!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

6. Veronika kendőt nyújt Jézusnak

És íme, hordágyon férfiak hoztak egy béna embert. Megpróbálkoztak bejutni, hogy eléje tegyék, de akkora volt a tömeg, hogy nem találtak utat. Ezért a cseréptetőn át bocsátották le ágyastul középre, Jézus elé. Hitük láttán így szólt: „Ember, bűneid bocsánatot nyertek.”

Veronika a maga egyszerű módján enyhíti Krisztus fájdalmát, ugyanúgy igyekszik néhány jóbarát segíteni a magatehetetlen béna emberen. Mivel a maga erejéből nem tud eljutni Jézushoz, felkapják, és lehetetlent nem ismerve eljuttatják hozzá. Nála testi-lelki gyógyulásra talál.

Urunk Jézus! Mi is lebénultunk a kialakult helyzettől. Tanácstalanok vagyunk, hogyan tovább. Szükségünk van Veronikákra, jóbarátokra, akik segítenek, erőt adnak. Hála néked Istenünk, adsz önfeláldozó orvosokat, ápolókat, gondozókat, akik egészségüket nem féltve, erejüket nem kímélve dolgoznak a betegekért. Adsz lelkes, kreatív pedagógusokat, akik otthonról otthonra szeretettel nevelik, tanítják a rájuk bízott gyerekeket. Adsz kitartó testvéreket, akik mindennapos ellátásunkról gondoskodnak.

Áldd meg Urunk őket, küldd nekik az önzetlenség, a jóság és a kitartás kegyelmét, hogy végigvigyék vállalt kötelezettségeiket!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

7. Jézus másodszor esik el

De aki megbotránkoztat csak egyet is ezek közül a kicsik közül, akik hisznek bennem, jobban járna, ha malomkövet kötnének a nyakába és a tenger fenekére vetnék.

Jaj a világnak a botrányok miatt! Elkerülhetetlen ugyan, hogy botrányok ne forduljanak elő, mégis jaj annak, aki botrányt okoz!

Jézus Krisztus második elesésével tükröt tart elénk. Már az ő korában is hitegették valótlanosságokkal a kicsiket, naivakat. Súlyos bűnnek ítéli a gyengék megtévesztését, a hazug hitegetést.

Urunk Jézus! Ezt a mostani nehéz helyzetet is sokan meglovagolják, és kihasználják mások hiszékenységét, valótlan hírekkel riogatnak, pánikot keltenek szívükben. Valóban, Uram, nagy kárt okoznak az emberi lelkekben ezek az alattomos híresztelések.

Salamon király szavaival könyörgünk hozzád: „Adj tehát szolgáltnak értelmes szívet, hogy megkülönböztethesse a jót meg a rosszat.”

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

8. Jézus szól a síró asszonyokhoz

Nagy tömeg követte, asszonyok is, akik jajgattak és sírtak miatta. Jézus hozzájuk fordult: „Jeruzsálem leányai – mondta nekik –, ne engem sirassatok. Inkább magatokat és gyermekeiteket sirassátok.

Jézus még élete utolsó leheletével is velünk törődik. Átirányítja a figyelmet saját szenvedéséről a mi üdvösségünkre. Az édesanyákhoz szól, az ő üdvösségszerző felelősségükre hívja fel a figyelmet.

Urunk Jézus! Különleges ajándékot kaptunk most tőled. Ebben a vészterhes időben összehozod a családokat. Együtt, a Szentháromság mintájára kell megoldanunk napjaink feladatait: az Atyaistennel napi kapcsolatban gyermekeink testi-lelki-szellemi harmóniáját és fejlődését biztosítani.

Add Uram kegyelmedet, hogy az édesanyák lelki kovászként működjenek otthonaikban!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

9. Jézus harmadszor esik el

Fölmerült köztük a kérdés, hogy közülük ki a nagyobb. Jézus szívük gondolatainak láttán odahívott egy gyermeket, maga mellé állította, s így szólt hozzájuk: „Aki befogadja ezt a gyermeket a nevemben, engem fogad be. S aki engem befogad, azt fogadja be, aki küldött. Mert aki a legkisebb köztetek, az az igazán nagy.”

Jézust harmadszor is földre veri emberi gondolkodásunk bűne. A tanítványok közösségében is felütötte fejét a versengés, a „Ki a leghatalmasabb?“, a „Ki van közelebb Jézushoz?“ bűnös érzése. Krisztus az alázatos szolgálatra inti őket, mert ez az egyetlen útja a mennyei nagyságnak.

Mai szorult helyzetünkben mi is ezt tapasztaljuk. Sokan ahelyett, hogy közösségben egymást szolgálnák, még mindig a hataloméhségüknek engednek, és sárba tipornák éppen azokat, akik erejükön felül, alázatosan szolgálva a kicsinyekért hoznak áldozatot.

Urunk Jézus! Add kegyelmedet, hogy te légy a világ világossága minden ember számára!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

10. Jézust megfosztják ruháitól

Megszámlálhatom minden csontomat; ők néznek és bámulnak, elosztják maguk közt ruhámat, köntösömre pedig sorsot vetnek.

Jézust pőrére vetköztetik, úgy szegezik keresztre. Függs a kereszten teljesen megalázottan, kiszolgáltatottan, világ csúfjára. A kereszt alatt nem csak a Jézust siratók állnak, hanem a nyereszkedők is. A halálraítéltek már úgy sem kellene a ruhái. El lehet osztani. Kisorsolják, ki húzhat hasznot belőle.

Napjaink világtragédiájából is sokan szeretnének hasznot húzni. Istent és embert nem ismerve, más baján igyekeznek meggazdagodni. Ülnek a halálraítéltek árnyékában, és szégyentelenül vitatkoznak a koncon.

Urunk Jézus! Áraszd kegyelmedet keresztedről, hogy adakozó lelkülettel forduljunk minden embertársunk, különösen az elesettek felé!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz! Jézusom, bízom benned!

11. Jézust a keresztre szegezik

„Szomjazom!”

„Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?”

Íme, Jézus kereszten mondott 7 szava közül kettő. Az Atyához fohászkodik magányában. Elkövetett bűneink elválasztják őket egymástól. Teljesen elhagyatva érzi magát ég és föld között függve. Habár rengetegen veszik őt körül, mégis egyedül van. Egyetlen vágya isteni Atyjával találkozni: szomjazik az együttlétre. De erre a randevúra még várnia kell.

Mi is tőled elválasztva éljük napjainkat, közénk és közéd állt a járvány okozta karantén. Nem találkozhatunk veled személyesen sem a szentmisében, sem szentségi jelenlétedben. Bár sokkal több időt adsz imádságra, mégis szomjazunk utánad. Nem tudjuk, meddig lebegünk ebben a bizonytalanságban. De így értjük meg igazán ajándékaid felbecsülhetetlen értékét.

Urunk Jézus! Adj türelmet és kitartást, hogy tőled fizikailag távol, de lélekben egyesülve megmaradjunk a te szeretetedben mindörökre!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

12. Jézus meghal a kereszten

„Beteljesedett!” Aztán lehajtotta fejét és kilehelte lelkét.

Jézus beteljesítette a róla szóló jövendöléseket, beteljesítette az Atya akaratát, beteljesítette, ami földi életének célja volt. Végtelen szenvedése, csúfos kereszthalála látszólag értelmetlen, botrányos és igazságtalan. De Isten minden szenvedésnek értelmet ad. Minden szenvedésből az Atya irgalmassága által kivirágzik a szeretet csodája. Jézus ölelésre kitárt karja megnyitja a mennyország kapuját, kiengeszteli az Atya szívét.

Napjaink szenvedéseiből is kivirágozhat sok-sok szeretet-morzsa. Számptalan lelki gyümölcs érhet be az együtt töltött idő talaján. A családok együtt töltött ideje gazdagabbá válik, az Istennel töltött idő is megnövekedik. A teremtés megtisztul, miként Noé idejében, az üzemek, repülőök, autók működésének csökkenése miatt. Helyre állhat az eredeti rend. Csak rajtunk múlik!

Urunk Jézus! Add kegyelmedet, hogy a „szenvedésből mi is engedelmességet tanuljunk”, felismerjük és éljük az új lehetőségekkel neved nagyobb dicsőségére!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!

13. Jézus testét leveszik a keresztről

Jézus keresztje alatt ott állt anyja, anyjának nővére, Mária, aki Kleofás felesége volt és Mária Magdolna. Amikor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: „Asszony, nézd, a fiad!” Aztán a tanítványhoz fordult: „Nézd, az anyád!” Attól az órától fogva házába fogadta a tanítvány.

Jézus meghalt. Meghalt az Isten. Ha Isten nincsen, akkor semmi sincsen! Az édesanyja, Mária akkor is vele van, elvégzi a kegyelet utolsó cselekedeteit. Ölébe veszi, simogatja, öleli. El sem akarja eresztetni. Siratja fiát, ahogy csak anya képes gyászolni gyermekét. Szíve mélyén azonban tudja, hogy nem ez az utolsó szó. Van tovább! Van feltámadás!

Nekünk sem szabad kétségbe esnünk! Nem ez a betegség a világ vége. Van tovább, van feltámadás! Jézus elrendezte: legyen Édesanyánk a nélkülözés idejében is. Bizalommal bújjunk Mária ölébe, ajánljuk minden bajunkat az ő közbenjáró karjaiba!

Urunk Jézus! Adj kegyelmet, hogy elhiggyük, minden bajunkat elvitted a sírba, hogy majd örök boldogságra támadjunk föl veled!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned.

14. Jézust sírba temetik

Amikor már estére járt az idő, jött egy József nevű jó módú arimateai ember, aki maga is Jézus tanítványa volt. Bement Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. Pilátus elrendelte, hogy adják ki neki. József levette a testet, tiszta gyolcsba göngyöltte, s sziklába vájt új sírboltjába helyezte. A sír bejáratához nagy követ hengerített, és elment. Mária Magdolna és a másik Mária ott maradtak, leültek a sírral szemben.

Jézust bezárják a kő sírba, ráhengerítik a követ, emberileg gondolva: se ki, se be. Három napig halottan fekszik, várja, hogy eljöjjön az ő ideje. A feltámadás, az öröm, a szabadság ideje, amikor kiszabadul börtönéből, és szárnyalhat lelke az Atyához.

Mi, emberek most ezt a sziklasírba zárt állapotot éljük meg. Csak a Jóisten tudja, meddig fekszünk bűneink vájta sírunkban. Nem tudhatjuk sem a napot, sem az órát. De az biztos, hogy elérkezik hozzánk is a feltámadás!

Urunk Jézus! Add meg nekünk a feltámadás örömét, a veled és testvéreinkkel való közösség boldogságát!

Légy irgalmas hozzánk, bűnösökhöz!

Jézusom, bízom benned!